

VERKLARING

Geheim

Ondergetekende Christiaan Demetz, JOHANNES, voor enkele weken geleden uit Malang geëvacueerd, thans wonende Tambaksarie 1, Soerabaja, verklaart hierbij onder aanbod van eede het volgende.

1. Het was in den morgen van den 13den November 1945, dat wij als gevangenen in de kleine Gevangenis, gelegen aan het Plein te Malang de heer van der VECHT, 1ste Luitenant bij de KNIL en medegevangenen voorstelden, zich met den Indonesische Kamp Leider (Pengoeroes) te verstaan, met het oog op de in die Gevangenis heersende wantoestanden, dit als gevolg van de zeer geringe interesse van de zijde van den Kamp Leider en die van zijn mantri's, waardoor wij overgelaten werden aan den willekeur van een paar Indonesische bewakers (ex-kettingberen). Deze wantoestanden culmineerden zich als volgt.

's Ochtends werden wij slechts voor een half uurtje gelucht en stonden wij tijdens deze luchtijd geheel onder de bevelen van een Indonesische knaap van 12 à 13 jaar.

Het volgende geval betrof hier de rijstverdeling en de hygiëne hieraan verbonden. Sinds een paar dagen berusste deze rijstverdeling in handen van een schurftige ex-kettingbeer, die er ook niet tegen opzag, om een gedeelte van de ons toekomende rijst voor zich te houden, om deze rijst dan daarna tegen grof geld bij porties aan onze hongerige medegevangenen te verkopen.

De heer van der VECHT, deze wantoestand ook kennende, wenste slechts de kwestie van deze rijstverdelers, ook uit hygiënisch oogpunt, voor te brengen, met welk voorstel wij accoord gingen.

Op dien bewusten morgen tegen een uur of 8-9, ging hij naar het Kantoor van den Kamp Leider en werd daarbij gevolgd door den bewusten ex-kettingbeer en diens vriend, dit als gevolg van het feit, dat er reeds lang een gespannen verhouding bestond tussen den heer van der VECHT en bedoelde ex-kettingbeer; die gespannen verhouding was een gevolg van het feit, dat de heer van der VECHT, reeds meerder keren voor wantoestanden bij den Kamp Leider gekomen was, natuurlijk geheel tegen den zin in van deze ex-kettingberen.

Deze ex-kettingbeer, die wel vermoedde, dat deze klacht tegen hem bedoeld was, en bevreesd door deze klacht de voordelen van het rijstverdelen te zullen verliezen, besloot met zijn vriend, de heer van der VECHT een flinke afstraffing toe te dienen.

Toen de heer van der VECHT dan ook na een kwartier het kantoor van den Kamp Leider verliet, werd hij, op weg naar zijn cel door beide ex-kettingberen onverhoeds aangevallen en overdekt met snijwonden van de opgelopen slagen, strompelde hij zijn cel weer binnen. Nauwelijks hier teruggekeerd, kreeg hij wederom bezoek van zijn belagers die hem opnieuw een flinke afstraffing toedienden middels de achterzijde van hun slagwapens. Vervolgens sleurden ze hem naar het achtererf van de Gevangenis en bonden hem daar aan een boom vast.

Op dit moment kwam er een Indonesische Politie man zich met deze zaak bemoeien. We zagen, dat deze Politie man, na een kort onderhoud met deze twee ex-kettingberen, zijn karabijn aan een van de twee overhandigde.

Een schot weerkonk en door een kogel, afgeschoten uit diens karabijn, stortte de heer van der Vecht levenloos op den grond neer. Als ooggetuigen aan dit drama noem ik U nog den heer E.E. HALEWYN, thans werkzaam bij de B.P.M. te Den Passer (Bali) en den heer J.J. DONK, thans employé Amacab (Meubel Afdeling Soerabaja).

Nevenstaande handtekening
in mijn bijzijn gesteld.
NAAM: J.W.F. MEENG.
FUNCTIE: Hoofd O.D.O. SOERABAJA.

Soerabaja, 5 November 1946.

wg. Ch.D. JOHANNES

Voor eensluidend afschrift,
Ns. Het Hoofd van het Bijkantoor
SOERABAJA, van den O.D.O.

De Ambtenaar,

J.W.F. MEENG